

Warszawa, dnia 3 października 2025 r.

Poz. 1339

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 30 września 2025 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie liczby punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej niezgodności z wymogami warunkowości społecznej, i procentowej wielkości kary administracyjnej w zależności od liczby punktów przypisanej stwierdzonej niezgodności z wymogami warunkowości społecznej

Na podstawie art. 57a ust. 5 ustawy z dnia 8 lutego 2023 r. o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027 (Dz. U. z 2024 r. poz. 1741 oraz z 2025 r. poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 sierpnia 2025 r. w sprawie liczby punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej niezgodności z wymogami warunkowości społecznej, i procentowej wielkości kary administracyjnej w zależności od liczby punktów przypisanej stwierdzonej niezgodności z wymogami warunkowości społecznej (Dz. U. poz. 1150) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *S. Krajewski*

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rozwój wsi, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1000).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia 30 września 2025 r. (Dz. U. poz. 1339)

LICZBA PUNKTÓW, JAKĄ PRZYPISUJE SIĘ STWIERDZONEJ NIEZGODNOŚCI Z WYMOGAMI WARUNKOWOŚCI SPOŁECZNEJ
W RAMACH OCENY WAGI WEDŁUG KRYTERIUM ZASIĘGU, DOTKLIWOŚCI I TRWAŁOŚCI W ZALEŻNOŚCI
OD RODZAJU STWIERDZONEGO NARUSZENIA

Lp.	Oznaczenie przepisu dyrektywy, z którego wynika wymóg warunkowości społecznej	Niezgodność z wymogami warunkowości społecznej	Przepis krajowy wdrażający przepis dyrektywy, w którym określono wymóg warunkowości społecznej i który został naruszony	Zasięg	Dotkliwość	Trwałość
1	2	3	4	5	6	7
Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz. Urz. WE L 183 z 29.06.1989, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 1, str. 349)						
1	Art. 5	Niepodjęcie przez pracodawcę działań wpływających na poprawę stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 207 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem pracy”	1	1	1
2	Art. 6	Niezapewnienie przez pracodawcę pracownikom bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym niezapobieganie zagrożeniom związanym z wykonywaną przez pracowników pracą, niewłaściwa organizacja pracy, niestosowanie koniecznych środków profilaktycznych oraz nieinformowanie pracowników o zagrożeniach i nieorganizowanie szkoleń dla pracowników – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 207 § 2 Kodeksu pracy lub § 39 ust. 1 lub § 39a ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. poz. 1650, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie BHP”	1	1	1

3	Art. 7	Nieprawidłowe zorganizowanie przez pracodawcę służby bezpieczeństwa i higieny pracy – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 237 ¹¹ § 1 lub § 2 Kodeksu pracy	2	2	2
4	Art. 8	Niezapewnienie środków niezbędnych do udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, niewyznaczenie pracowników odpowiedzialnych za udzielanie pierwszej pomocy i wykonywanie działań w zakresie zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 209 ¹ § 1 Kodeksu pracy	1	2	1
5	Art. 9	Nieprzeprowadzenie oceny ryzyka zawodowego związanego z wykonywaną pracą lub niezapoznanie pracowników z wynikami tej oceny – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 226 Kodeksu pracy lub § 39a ust. 1 rozporządzenia w sprawie BHP	2	2	2
6	Art. 9	Nieustalenie okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, niesporządzenie protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, nieprowadzenie rejestru wypadków przy pracy i niepodjęcie niezbędnych działań eliminujących lub ograniczających zagrożenia – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 234 § 3 Kodeksu pracy lub § 4, § 9 ust. 1 lub § 16 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy (Dz. U. poz. 870)	1	2	1
7	Art. 10	Nieinformowanie pracowników o istniejących zagrożeniach, w szczególności o zagrożeniach, przed którymi będą ich chronić środki ochrony indywidualnej, oraz o zasadach stosowania tych środków i innych działaniach – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 207 ¹ § 1 Kodeksu pracy lub § 39c rozporządzenia w sprawie BHP	1	1	1

8	Art. 11	Niekonsultowanie z pracownikami lub ich przedstawicielami: 1) zmian w organizacji pracy i wyposażeniu stanowisk pracy, wprowadzania nowych procesów technologicznych, substancji chemicznych i ich mieszanin, jeżeli mogą one stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia pracowników, 2) oceny ryzyka zawodowego występującego przy wykonywaniu określonych prac oraz nieinformowanie pracowników o tym ryzyku, 3) tworzenia służby bezpieczeństwa i higieny pracy lub powierzenia wykonywania zadań tej służby innym osobom oraz wyznaczania pracowników do udzielania pierwszej pomocy, a także wykonywania działań w zakresie zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników, 4) przydzielania pracownikom środków ochrony indywidualnej, odzieży i obuwia roboczego, 5) szkolenia pracowników w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 237 ¹ la § 1 Kodeksu pracy	1	1	1
9	Art. 12	Nieprzeszkolenie pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym nieprzeprowadzenie szkolenia wstępnego (instruktażu ogólnego i stanowiskowego) lub szkolenia okresowego – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 237 ³ § 1 lub § 2 Kodeksu pracy	1	2	2

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/104/WE z dnia 16 września 2009 r. dotycząca minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. UE L 260 z 03.10.2009, str. 5)						
10	Art. 3	Nieudostępnienie pracownikom maszyn właściwych do wykonywania pracy i odpowiednio przystosowanych do jej wykonywania, niezapewnienie użytkowania tych maszyn w sposób nieogarszający bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, niezaoszczędzanie odpowiednich rozwiązań minimalizujących ryzyko związane z użytkowaniem maszyn oraz nieuwzględnienie przy ich doborze specyfiki stanowiska pracy, warunków środowiskowych i istniejących zagrożeń – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	§ 2 ust. 1, 2 lub 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 października 2002 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy (Dz. U. poz. 1596, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem BHP przy użytkowaniu maszyn”	1	1	1
11	Art. 4	Eksploatowanie maszyn wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 stycznia 2003 r., w odniesieniu do których nie przeprowadzono procedury dostosowania do minimalnych wymagań dotyczących maszyn określonych w rozdziale 3 rozporządzenia BHP przy użytkowaniu maszyn – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	§ 34 rozporządzenia BHP przy użytkowaniu maszyn	1	2	2
12	Art. 5	Niezapewnienie okresowych i specjalnych kontroli maszyn narażonych na pogorszenie stanu technicznego mogącego powodować sytuacje niebezpieczne, w tym po wykonaniu prac modyfikacyjnych, wystąpieniu zjawisk przyrodniczych, wydłużonym postoju, niebezpiecznych uszkodzeniach lub po wypadkach przy pracy, nieprzeprowadzanie kontroli przez upoważnione przez pracodawcę osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje lub przez jednostki działające na podstawie odrębnych przepisów – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	§ 27 rozporządzenia BHP przy użytkowaniu maszyn	1	2	1

13	Art. 6	Niewyposażenie maszyn z własnym napędem w wymagane zabezpieczenia techniczne, w tym w urządzenia uniemożliwiające uruchomienie przez osoby nieupoważnione, urządzenia minimalizujące skutki kolizji, systemy hamowania i zatrzymywania wraz z awaryjnym hamowaniem, w rozwiązania poprawiające widoczność i oświetlenie odpowiednie do rodzaju wykonywanej pracy, w urządzenia przeciwpowozarowe, w rozwiązania powodujące natychmiastowe zatrzymanie zdalnie sterowanych maszyn w przypadku, gdy znajdują się one poza zasięgiem urządzeń do ich sterowania, i w urządzenia zabezpieczające przed ryzykiem zderzenia lub uderzenia podczas normalnej pracy zdalnie sterowanych maszyn – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	§ 23 rozporządzenia BHP przy użytkowaniu maszyn	1	1	1
14	Art. 7	Niewyposażenie maszyn w urządzenia zatrzymania awaryjnego, w środki ochrony przed zagrożeniami spowodowanymi emisją lub wyrzucaniem substancji, materiałów lub przedmiotów, w odpowiednie obudowy lub urządzenia wciągowe przy zagrożeniach emisją gazów, oparów, płynów lub pyłów, niewdrożenie zabezpieczeń adekwatnych do poziomu ryzyka związanego z upadkiem lub wyrzuceniem przedmiotów – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	§ 14 ust. 1, 2, 3 lub 4 rozporządzenia BHP przy użytkowaniu maszyn	2	2	1
15	Art. 8	Niezapewnienie pracownikom dostępu do instrukcji użytkowania maszyn zawierających informacje dotyczące warunków użytkowania, możliwych sytuacji nietypowych i zasad praktycznego stosowania maszyn – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	§ 30 ust. 1, 2 lub 3 rozporządzenia BHP przy użytkowaniu maszyn	1	1	1
16	Art. 9	Nieprzeszkolenie pracowników w zakresie bezpiecznego użytkowania maszyn i nieprzeprowadzenie specjalistycznych szkoleń dla pracowników wykonujących naprawy, modernizację, konserwację lub obsługę maszyn – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	§ 32 rozporządzenia BHP przy użytkowaniu maszyn	1	2	1

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1152 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie przejrzystych i przewidywalnych warunków pracy w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 105)					
17	Art. 3	Nieinformowanie pracownika w wymaganym terminie, w postaci papierowej lub elektronicznej, o zmianie warunków zatrudnienia, objęciu układem zbiorowym pracy lub innym porozumieniem zbiorowym – z naruszeniem obowiązku niezwłocznego przekazania informacji, najpóźniej w dniu wejścia zmiany w życie – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 29 § 2 lub § 3 ⁴ lub art. 29 ¹ § 5 ¹ Kodeksu pracy oraz art. 25c ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia i art. 25d ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 73, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o delegowaniu”	1	1
18	Art. 4	Zawarcie umowy o pracę bez określenia wszystkich wymaganych w tej umowie elementów, takich jak strony umowy, adres siedziby lub zamieszkania pracodawcy, rodzaj umowy, data jej zawarcia, warunki pracy i płacy (w tym: rodzaj pracy, miejsce wykonywania pracy, składniki wynagrodzenia, wymiar czasu pracy, dzień rozpoczęcia pracy), a także czas jej trwania lub dzień jej zakończenia w przypadku umów na czas określony i okres próbny – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej. Nieprzekazanie pracownikowi w wymaganym terminach informacji, w postaci papierowej lub elektronicznej, o warunkach zatrudnienia, w szczególności dotyczących norm i wymiaru czasu pracy, przerw, odpoczynku, pracy zmianowej, składników wynagrodzenia, urlopu, zasad rozwiązywania stosunku pracy, polityki szkoleniowej i układów zbiorowych – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej. Nieprzekazanie w określonym terminie informacji o zmianach konkretnych warunków zatrudnienia pracownikom przed wyjazdem do pracy lub w celu wykonania zadania służbowego poza granicami kraju oraz pracownikom delegowanym w ramach świadczenia usług – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 29 § 1, § 3 pkt 1 lit. a–f lub h–m lub pkt 2 lub § 3 ¹ oraz art. 29 ¹ § 2 i art. 104 ¹ § 1 pkt 5 Kodeksu pracy oraz art. 25c ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia i art. 25d ustawy o delegowaniu	1	1

19	Art. 5	Niepoinformowanie pracownika, w postaci papierowej lub elektronicznej, o warunkach zatrudnienia w ciągu 7 dni od nawiązania stosunku pracy – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 29 § 1, § 3 lub § 3 ⁴ lub art. 29 ¹ § 3 Kodeksu pracy	1	1	1
20	Art. 6	Niepoinformowanie pracownika w określonych terminach, w postaci papierowej lub elektronicznej, m.in. o zmianie adresu swojej siedziby (lub adresu zamieszkania – w przypadku pracodawcy będącego osobą fizyczną) lub o zmianie warunków zatrudnienia, a także o objęciu układem zbiorowym pracy lub innym porozumieniem zbiorowym – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej. Niepoinformowanie w określonych terminach o konkretnych warunkach zatrudnienia pracowników przed wyjazdem do pracy lub w celu wykonania zadania służbowego poza granicami kraju na okres przekraczający 4 kolejne tygodnie, jak również niepoinformowanie pracownika delegowanego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach świadczenia usług o zmianie konkretnych warunków zatrudnienia – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 29 § 3 ² lub § 3 ³ lub art. 29 ¹ § 4 Kodeksu pracy lub art. 25c ust. 3 ustawy o delegowaniu	1	1	1
21	Art. 8	Zawarcie umowy o pracę na okres próbny z naruszeniem dopuszczalnych limitów czasowych albo ponowne zawarcie umowy o pracę na okres próbny z tym samym pracownikiem bez zmiany rodzaju pracy – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 25 § 2, § 2 ¹ , § 2 ² , § 2 ³ lub § 3 Kodeksu pracy	1	1	1
22	Art. 10	Nieustalenie systemów i rozkładów czasu pracy oraz okresów rozliczeniowych – w układzie zbiorowym pracy, regulaminie pracy albo obwieszczeniu – oraz niezawarcie układu zbiorowego pracy lub porozumienia z organizacjami związkowymi albo przedstawicielami pracowników – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 150 Kodeksu pracy	1	1	1

23	Art. 13	Nieprzeprowadzenie szkoleń wymaganych przepisami prawa, układem zbiorowym pracy, regulaminem, umową o pracę lub na polecenie przełożonego, a także nieponiesienie przez pracodawcę kosztów tych szkoleń lub niezaliczenie czasu ich trwania poza godzinami pracy do czasu pracy pracownika – stwierdzone w decyzji wydanej w formie pisemnej	Art. 94 ¹³ Kodeksu pracy	1	1	1
----	---------	--	-------------------------------------	---	---	---